

Bryssel 19.12.2017  
SWD(2017) 477 final

## **TAVARAMARKKINOIDEN SÄÄDÖSPAKETTI**

### **KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA**

### **SIDOSRYHMÄKUULEMINEN - TIIVISTELMÄRAPORTTI**

#### *Oheisasiakirja*

**ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tavaroiden  
vastavuoroisesta tunnustamisesta**

**on mutual recognition on goods**

{COM(2017) 796 final} - {SWD(2017) 471 final} - {SWD(2017) 472 final} -  
{SWD(2017) 475 final} - {SWD(2017) 476 final}

## Sisällys

|        |  |   |
|--------|--|---|
| 1.     | KUULEMISEN TAVOITTEET .....  | 2 |
| 1.1.   | Kuulemismenetelmät ja -välineet.....   | 2 |
| 2.     | KUULEMISTOIMIEN TULOKSET.....  | 2 |
| 2.1.   | Vastavuoroista tunnustamista käsittelevän neuvoa-antavan komitean kokoukset .....              | 2 |
| 2.2.   | Sidosryhmäkonferenssi 17. kesäkuuta 2016 .....   | 3 |
| 2.3.   | Julkinen kuuleminen .....  | 3 |
| 2.3.1. | Sidosryhmien näkemykset vastavuoroisesta tunnustamisesta ja sen mahdollisista puutteista ..... | 4 |
| 2.3.2. | Vastavuoroista tunnustamista koskevan asetuksen toimivuus .....                                | 4 |
| 2.3.3. | Vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvän yhteydenpidon arviointi...                            | 5 |
| 2.3.4. | Ensisijaiset tavoitteet vastavuoroisen tunnustamisen parantamiseksi .....                      | 5 |
| 2.3.5. | Vaihtoehdot .....  | 5 |
| 2.4.   | Ulkopuolisten toimeksisaajien tekemät tutkimukset.....   | 5 |
| 2.5.   | Muu saatu palaute (kannanottoasiakirjat ja sähköpostit) .....                                  | 6 |
| 3.     | PALAUTE SIDOSRYHMILLE .....  | 7 |

## 1. KUULEMISEN TAVOITTEET

Sisämarkkinastrategiassa (COM(2015) 550, 28.10.2015) korostetaan tarvetta vahvistaa tavaroiden sisämarkkinoita vastavuoroisen tunnustamisen alalla. Kyseisen periaatteen mukaan tuotteet, joita pidetään laillisesti kaupan yhdessä jäsenvaltiossa ja joihin ei sovelleta unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä, voivat liikkua vapaasti huolimatta siitä, että ne eivät ole kohdejäsenvaltion kansallisten teknisten määräysten mukaisia. Tätä periaatetta ei kuitenkaan vielä hyödynnetä täysimääräisesti, mikä kävi ilmi vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta hiljattain tehdyssä arvioinnissa.

Parantaakseen vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista komissio aikoo esitellä EU:n laajuisen toimintasuunnitelman, jolla lisätään tietoisuutta ja jossa keskitytään ongelmallisiin aloihin. Lisäksi komissio aikoo tutkia, olisiko asetusta (EY) N:o 764/2008 syytä tarkistaa sen varmistamiseksi, että yritykset ja kansalliset viranomaiset soveltavat sitä tehokkaammin. Näin ollen kuulemisen tavoitteena oli koota sidosryhmien näkemyksiä vastavuoroisen periaatteen nykyisestä ja tulevasta soveltamisesta.

### 1.1. Kuulemismenetelmät ja -välineet

**Vastavuoroista tunnustamista käsittelevän neuvoo-antavan komitean jäseniä<sup>1</sup>** pyydettiin toimittamaan palautteensa komitean viimeisissä kokouksissa **2. joulukuuta 2015** ja **25. lokakuuta 2016**.

**Julkinen kuuleminen kaikilla EU:n virallisilla kielillä** julkaistiin kuulemisia koskevalla verkkosivustolla *Europa*-palvelimella. Kuuleminen oli avoinna kesäkuusta syyskuuhun 2016.

Julkista kuulemista täydennettiin **sidosryhmäkonferenssilla**, jonka komissio järjesti **17. kesäkuuta 2016**.

## 2. KUULEMISTOIMIEN TULOKSET

### 2.1. Vastavuoroista tunnustamista käsittelevän neuvoo-antavan komitean kokoukset

Vastavuoroista tunnustamista käsittelevä neuvoo-antava komitea piti seitsemännen kokouksensa 2. joulukuuta 2015 ja kahdeksannen 25. lokakuuta 2016. Komitean jäsenet ovat vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä kysymyksiä käsitteleviä jäsenvaltioiden edustajia. Jäsenvaltiot olivat tyytyväisiä komission esiin tuomiin ideoihin vastavuoroista tunnustamista koskevan tietoisuuden lisäämisestä. Komissio esitti myös alustavan analyysin suurimmista ongelmista, joita vastavuoroisen tunnustamisen epätyytyttävä toiminta aiheuttaa, sekä alustavat vaihtoehdot vastavuoroisen tunnustamisen parantamiseksi ja pyysi valtuuskunnilta palautetta.

Jotkin jäsenvaltiot painottivat, että mahdollisesta vaatimustenmukaisuusilmoituksen käyttöönotosta saattaisi seurata talouden toimijoille hallinnollista rasitetta, vaikka ne myönsivätkin, että tällainen ilmoitus helpottaisi niiden työtä.

---

<sup>1</sup> Komitean jäseninä ovat vastavuoroisesta tunnustamisesta vastaavat kansalliset viranomaiset EU:n 28 jäsenvaltiosta sekä Islannista, Liechtensteinista, Norjasta, Sveitsistä ja Turkista. Muiden kolmansien osapuolten edustajia tai muita asiantuntijoita voidaan kutsua tapauskohtaisesti osallistumaan tietyn aiheen käsittelyyn.

Komissio esitteli myös vaihtoehtoja, joiden tarkoituksena on kannustaa kansallisia viranomaisia noudattamaan velvoitetta ilmoittaa hallinnollisista päätöksistä, joilla evätään vastavuoroinen tunnustaminen tai rajoitetaan sitä. Niitä ovat muun muassa avoimuuden lisääminen ja tietoteknisen välineen käyttö sekä mahdollinen uusi, nopeutettu menettely, joka olisi vaihtoehtoinen nykyisin käytettäville kalliille ja pitkällisille tuomioistuimenmenettelyille.

Monet jäsenvaltiot vastustivat yhtenä vaihtoehtona ollutta järjestelmää, jossa tuotteiden saattamiseen markkinoille tarvittaisiin ennakkolupa, koska se estäisi tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

Yksi muista vaihtoehtoista oli tavaroiden vapaan liikkuvuuden varmistaminen eurooppalaisten standardien noudattamisesta annetuilla takeilla. Jäsenvaltioiden näkemyksen mukaan siinä olisi hyödyllisempää keskittyä olennaisiin vaatimuksiin kuin käyttämään standardeja.

Jäsenvaltiot kannattivat mahdollisuutta laajentaa ja tehostaa tuoteyhteyspisteitä, sillä niiltä puuttuu resursseja ja henkilökuntaa.

Jäsenvaltiot vastustivat voimakkaasti tiettyjen perusvaatimusten yhdenmukaistamista, koska osittaisesta yhdenmukaistamisesta ainoastaan vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi saatava hyöty ei olisi oikeasuhteista verrattuna sen lisäämään byrokraatiaan.

## **2.2. Sidosryhmäkonferenssi 17. kesäkuuta 2016**

Sidosryhmätapaamisessa 17. kesäkuuta 2016 oli tarkoitus määrittää, mitkä ovat vastavuoroinen tunnustamisen toimintaan liittyvät keskeiset ongelmat, sekä löytää mahdollisia etenemistapoja. Tilaisuudessa oli mukana 144 osallistujaa, jotka edustivat yrityksiä (62), kansallisia viranomaisia (60) ja muita tahoja (22), kuten kuluttajajärjestöjä ja ammattijärjestöjä. Konferenssin yksityiskohtainen pöytäkirja, luettelo osallistujista sekä esitykset ovat saatavilla osoitteesta <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/17963>

Esitysten ja keskustelujen jälkeen pidettiin kolme työpajaa, joissa kansalliset viranomaiset, yritykset ja yhdistykset olivat tasapuolisesti edustettuina.

## **2.3. Julkinen kuuleminen**

Julkiseen kuulemiseen saatiin **153** vastausta. Vastauksista suurin osa oli yrityksiltä (91) ja seuraavaksi eniten niitä saatiin jäsenvaltioiden viranomaisilta (45) ja kansalaisilta (17). Julkiseen kuulemiseen saatiin vastaus **45:ltä jäsenvaltioiden viranomaiselta**. Yksittäisiltä yrityksiltä (44) ja elinkeinoelämän järjestöiltä (44) saatiin kummaltakin yhtä paljon vastauksia.

Toimialoista **valmistusteollisuus oli parhaiten edustettu (46 %) ja sen jälkeen tulivat tukku- ja vähittäiskauppa (13 %), maa-, metsä- ja kalatalous (8 %) ja vesihuolto (6 %).**

Vastanneiden yritysten maantieteellinen jakauma on melko tasapainoinen. Kansallisia viranomaisia osallistui julkiseen kuulemiseen 18 jäsenvaltiosta ja Norjasta.

### *2.3.1. Sidosryhmien näkemykset vastavuoroisesta tunnustamisesta ja sen mahdollisista puutteista*

Suurin osa vastanneista yrityksistä, jotka haluavat myydä tuotteita toisessa jäsenvaltiossa, tarkastavat, mitkä ovat kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavat määräykset, ja jos nämä määräykset estävät niitä myymästä tuotetta, useimmat niistä mukauttavat tuotetta. Näin tapahtuu, vaikka 70 prosenttia yrityksistä tuntee hyvin vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen. Yli puolet vastanneista yrityksistä yritti käyttää vastavuoroista tunnustamista päästäkseen uusille markkinoille. Niistä puolelle ei myönnetty pääsyä markkinoille, ja vain 25 prosenttia niistä riitautti päätöksen menestyksellisesti.

Vaikka vastavuoroista tunnustamista koskeva tietoisuus osoittautui laajaksi, suurin osa vastaajista katsoo tiedottamisen olevan edelleen tarpeellista.

Vastavuoroisen tunnustamisen toiminnan esteistä suurimpana yritykset pitivät puuttuvia muutoksenhakekeinoja markkinoille pääsyn epäävien kansallisten päätösten riitauttamista varten ja seuraavaksi suurimpana riittämätöntä yhteydenpitoa viranomaisten välillä. Vastaajista **52 prosenttia** oli itse kohdannut tällaisia esteitä.

### *2.3.2. Vastavuoroista tunnustamista koskevan asetuksen toimivuus*

#### **Vaikuttavuus: missä määrin asetus on saavuttanut tavoitteensa?**

Vastaajien enemmistö tuntee asetuksen ja pitää suurinta osaa käyttöön otetuista välineistä hyödyllisinä ja edelleen tarpeellisina. Mitä tulee siihen, onko asetus saavuttanut tavoitteensa vai ei, vain harvat talouden toimijat katsovat, että tuotteiden myyminen toisissa jäsenvaltioissa on helpompaa asetuksen voimaantulon jälkeen. Suurin osa on sitä mieltä, että asetus ei ole parantanut tilannetta, tai eivät osaa sanoa, koska ne joko eivät käytä vastavuoroista tunnustamista tai eivät myy tuotteitaan ulkomailla.

#### **Tehokkuus: asetuksen kustannukset ja siitä saatava hyöty**

Kansalliset viranomaiset pitävät aiheutuneita kustannuksia kohtalaisina ja ovat täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että asetuksesta saadaan hyötyä, sillä se helpottaa markkinoille pääsyä.

Suurimmat yrityksille aiheutuvat kustannukset johtuvat tarpeesta mukauttaa tuotteita sovellettavien kansallisten määräysten mukaisiksi, kun vastavuoroinen tunnustaminen joko evätään tai sitä ei käytetä markkinoille pääsemiseksi. Korkeat kustannukset liittyvät myös viivästyksistä markkinoille pääsyssä ja menetettyihin tilaisuuksiin, kun yritykset luopuvat markkinoille menosta tuotteiden mukauttamista edellyttävien erilaisten kansallisten määräysten vuoksi. Markkinoille pääsyn epäävien kansallisten viranomaispäätösten riitauttamiseen liittyviä kustannuksia pidetään vähemmän merkittävänä lähinnä siksi, että vain harvat talouden toimijat haluavat riitauttaa niitä.

Kustannuksia aiheutuu myös sen arvioimisesta, voidaanko vastavuoroista tunnustamista käyttää tuotteiden myymiseksi toisessa jäsenvaltiossa. Hyvin harvat talouden toimijat (2 %) teettävät tällaiset arvioinnit ulkopuolisilla tahoilla, ja 26 prosenttia tekee ne yrityksen sisäisesti. Toimijoista 46 prosenttia käyttää molempia tapoja tuotteesta riippuen.

Vastanneiden yritysten näkemykset asetuksen tuomista hyödyistä vaihtelevat suuresti. Jäsenvaltiot pitävät yleisesti asetuksesta aiheutuvia kustannuksia oikeasuhteisina verrattuna siitä saatavaan hyötyyn, mutta suurin osa yrityksistä on asiasta eri mieltä (samaa mieltä vain 9 prosenttia).

## **Johdonmukaisuus**

Asetuksen johdonmukaisuudesta vastaajat ovat yksimielisiä.

## **EU:n lisäarvo**

Vastaajat painottavat voimakkaasti myös vastavuoroista tunnustamista koskevien sääntöjen eurooppalaista lisäarvoa.

### *2.3.3. Vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvän yhteydenpidon arviointi*

Suurin osa vastanneista yrityksistä ei ole koskaan ottanut yhteyttä tuoteyhteyspisteeseen saadakseen tietoa tuotteeseen sovellettavista määräyksistä. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että yhteyspisteiden olemassaolosta ei olla tietoisia. Vastanneet jäsenvaltiot katsovat, että yhteydenpito viranomaisten kanssa niiden omassa maassa sujuu hyvin, mutta muiden maiden viranomaisten kanssa se on melko keskinkertaista tai heikkoa.

### *2.3.4. Ensisijaiset tavoitteet vastavuoroisen tunnustamisen parantamiseksi*

Yritykset pitävät tehokkaita muutoksenhakukeinoja tärkeimpänä tavoitteena, mutta jäsenvaltioiden ja kansalaisten mielestä tärkeintä olisi lisätä tietoisuutta vastavuoroisesta tunnustamisesta.

### *2.3.5. Vaihtoehdot*

Kaikki esitetyt vaihtoehdot, joilla voitaisiin helpottaa vastavuoroisen tunnustamisen soveltamista ja parantaa sen luotettavuutta, saivat paljon tukea vastaajien keskuudessa.

Suurin osa vastaajista oli yhtä mieltä siitä, että sopivin vaihtoehto vastavuoroiselle tunnustamiselle on yhdenmukaistaminen, jota olisi käytettävä, kun vastavuoroinen tunnustaminen ei toimi toivotusti.

## **2.4. Ulkopuolisten toimeksisaajien tekemät tutkimukset**

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toimintaa arvioivan ulkopuolisen tutkimuksen<sup>2</sup> puitteissa käynnistettiin 9. lokakuuta 2014 neljä erillistä tutkimusta, jotka saatiin päätökseen 5. tammikuuta 2015. Näiden tutkimusten ja haastattelujen tulokset osoittavat, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen on haastavaa ja että laillisesti kaupan pidettyjen tavaroiden vapaata liikkuvuutta estävät yhä tiettyjen jäsenvaltioiden lisävaatimukset ja testit. Puutteellinen tietämys ja tietoisuus vastavuoroisesta tunnustamisesta on edelleen ongelmana. Myös kansallisten viranomaisten välinen heikko viestintä ja yhteistyö on nimetty yhdeksi heikkoudeksi.

---

2 <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13381>

Tutkimuksessa, jonka tavoitteena oli arvioida vastavuoroisen tunnustamisen parantamiseksi kaavailtujen eri vaihtoehtojen kustannuksia ja hyötyjä, ulkopuolinen toimeksisaaja suoritti kyselyn ja haastattelut. Sidosryhmien kuulemisessa keskityttiin sekä vastavuoroisen tunnustamisen nykyiseen toimintaan – ja sen keskeisiin ongelmiin – että siihen, miten asetusta olisi tarkistettava komission ehdottamien toimintavaihtoehtojen avulla. Kohdennetut kyselyt ja haastattelut antoivat käsityksen sidosryhmien suhtautumisesta eri toimintavaihtoehtoihin. Kansalliset viranomaiset toivat esiin, että vastavuoroisen tunnustamisen piiriin kuuluvien markkinoiden laajuus, koko ja hajanaisuus sekä monien erilaisten kansallisten lainsäädäntöjen olemassaolo voivat hankaloittaa selkeiden menettelyjen luomista vastavuoroista tunnustamisen soveltamista varten. Sellaisten alojen tuotteet, jotka ovat osittain yhdenmukaistettuja ja/tai joilla on olemassa joitakin EU-standardeja, aiheuttavat hankaluuksia viranomaisille, koska niihin sovelletaan sekaisin kansallisia ja EU:n sääntöjä, minkä vuoksi tarkastuksiin ja päätöksiin tarvitaan viranomaisilta enemmän panostusta. Myös jäsenvaltioiden välisessä viestinnässä on joitakin puutteita. Yritysten esiin tuomat esteet liittyvät vaikeuksiin saada helposti tietoa sovellettavasta lainsäädännöstä ja käytössä olevista menettelyistä (kielivaikeudet) sekä kansallisilta viranomaisilta vastauksen saamiseen kuluvaan aikaan. Sekä talouden toimijat että kansalliset viranomaiset ovat sitä mieltä, että tilanteen parantamiseksi on toteutettava toimenpiteitä. Kansallisten viranomaisten keskuudessa vallitsee melko laaja yhteisymmärrys joko lainsäädäntötoimilla tai muilla kuin lainsäädäntötoimilla toteutettavien toimien tarpeellisuudesta. Talouden toimijat sen sijaan vaikuttavat suhtautuvan epäileväisemmin siihen, että ehdotetuilla vaihtoehdoilla voitaisiin välttää markkinoillepääsyn viivästymistä ja pienentää niille aiheutuvia kustannuksia. Sekä talouden toimijat että kansalliset viranomaiset näyttävät kuitenkin kannattavan eri alavaihtoehtojen sovittamista yhteen mieluummin kuin yhden kokonaisen toimintavaihtoehdon toteuttamista.

## **2.5. Muu saatu palaute (kannanottoasiakirjat ja sähköpostit)**

Useat asianomaiset osapuolet esittivät erillisiä kannanottoasiakirjoja, joista monissa kehoitetaan asettamaan vastavuoroisen tunnustamisen parantamista ja jäsenvaltioiden välisen luottamuksen lisäämistä koskevat tavoitteet korkeammalle.

Joissakin niistä mainitaan, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta voitaisiin vahvistaa entiseen verrattuna ottamalla käyttöön vaatimustenmukaisuusolettama riippumattomasti testatuille (kolmannen osapuolen testaamille) tuotteille.

Toisissa korostetaan tarvetta selkeyttää vastavuoroista tunnustamista koskevan asetuksen soveltamisalaa, tarjota neuvontaa suhteellisuusarviointien tekemistä varten ja jakaa parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden kesken.

Olisi myös otettava käyttöön varoittavia keinoja sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot tekevät ilmoitukset asetuksessa vahvistettujen velvollisuuksiensa mukaisesti. Lisäksi yrityksillä on oltava käytössään tehokkaita muutoksenhakekeinoja, jotta ne saavat nopeammin selvyden niiden tuotteita koskevista kielteisistä päätöksistä sisämarkkinoilla, mukaan lukien avoimempi päätösten nähtävillä saanti. Sen lisäksi tuoteyhteyspisteiden toimintaa olisi tehostettava, ja niiden olisi annettava yritysten helposti saataville tietoja kansallisista päätöksistä ja teknisistä määräyksistä. On myös yleisesti tarpeen lisätä luottamusta ja lujittaa yhteistyötä jäsenvaltioiden viranomaisten välillä sisämarkkinoiden laajuisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten välinen luottamuspuola olisi poistettava, ja kansallisista päätöksistä olisi tultava avoimempia. Pika-arviointimenettely, joka mahdollistaisi markkinoillepääsyn epäävien päätösten arvioinnin ilman sitovaa ratkaisua, on mahdollinen väline, joka voisi auttaa ymmärtämään vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen paremmin ja parantaa nykyisen asetuksen toimivuutta.

### 3. PALAUTE SIDOSRYHMILLE

Kuulemisprosesseissa saatiin paljon erilaisia näkemyksiä asetuksen täytäntöönpanosta siltä osin, mikä on toiminut hyvin ja mikä ei kovin hyvin sidosryhmien kannalta katsottuna. Sidosryhmien kanssa pidetyt kokoukset antoivat jo varhaisessa vaiheessa mahdollisuuden edistää kansallisten viranomaisten sitoutumista, mikä paransi mahdollisuutta hyvään vastausprosenttiin.

Tämä aloitteen yleisenä tavoitteena on tavaroiden sisämarkkinoiden syventäminen lisäämällä ja parantamalla vastavuoroista tunnustamista. Siihen päästään lisäämällä tietoisuutta vastavuoroisesta tunnustamisesta, parantamalla vastavuoroisen tunnustamisen käyttöön liittyvää oikeusvarmuutta yritysten ja kansallisten viranomaisten kannalta ja tehostamalla hallinnollista yhteistyötä ja lisäämällä luottamusta viranomaisten välillä. Sisämarkkinoiden koko potentiaali saadaan näin hyödynnettyä, kun helpotetaan vastavuoroisen tunnustamisen käyttöä ja soveltamista, pienennetään yritysten riskiä siitä, etteivät niiden tuotteet pääse markkinoille tai että ne on perusteettomasti vedettävä pois markkinoilta, ja tarjotaan kuluttajille enemmän vaihtoehtoja edullisemmilla hinnoilla. Vaikka vastavuoroisen tunnustamisen lisäämisestä ja parantamisesta odotettavissa olevia hyötyjä ei voida täsmällisesti arvioida, hiljattain tehty tutkimus ”The Costs of Non-Europe in the Single Market” osoittaa, että kaupan esteiden vähentäminen voi lisätä EU:n sisäistä kauppaa yli 100 miljardilla eurolla vuodessa. Kaupan esteiden käsitteeseen kyseisessä tutkimuksessa sisältyy muutakin kuin vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvät esteet, mutta siitä saadaan arvio odotettavissa olevista hyödyistä.

EU:n lisäarvoa tässä aloitteessa tuovat yhteiset säännöt, jotka takaavat tasapuolisen kohtelun ja mahdollistavat vastavuoroisen tunnustamisen yhtenäisen, johdonmukaisen ja asianmukaisen soveltamisen. Vastavuoroinen tunnustaminen perustuu EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 34–36 artiklaan ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, ja sillä on suora vaikutus tavaroiden sisämarkkinoiden toteutumiseen, joka on yksi EU:n tärkeimmistä saavutuksista. Pelkästään jäsenvaltioiden toteuttamat toimet heikentäisivät vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ja hajottaisivat sen 28 erilaiseksi ja mahdollisesti keskenään ristiriitaiseksi kansalliseksi menettelyksi.

Tähän vaikutusten arviointiin sisältyivät seuraavat kaavailut toimintavaihtoehdot:

- Vaihtoehto 2 – muut kuin lainsäädäntötoimet vastavuoroisen tunnustamisen toiminnan parantamiseksi (tietoisuuden lisääminen, koulutus, virkamiesvaihto jne.)
- Vaihtoehto 3 – pienet lainsäädäntömuutokset asetukseen (EY) N:o 764/2008 (hallinnollisten päätösten avoimuus, EU-standardien käyttö, tuoteyhteyspisteiden vahvistettu rooli)



- Vaihtoehto 4 – kattavat lainsäädäntömuutokset asetukseen (EY) N:o 764/2008 (vapaaehtoinen vaatimustenmukaisuusilmoitus, nopeutettu muutoksenhakumenettely, tehostetut tuoteyhteyshetket ja yhteistyö)
- Vaihtoehto 5 – vapaaehtoinen ennakkolupa markkinoille saattamista varten

Vaihtoehdot, jotka koskivat asetuksen kumoamista ja ehdotusta uusista yhdenmukaistamistoimenpiteistä tuotteiden tietyt näkökohdat kattavien perusvaatimusten osalta, hylättiin varhaisessa vaiheessa samoin kuin kolmannen osapuolen vaatimustenmukaisuusilmoituksen käyttöönotto.

Parhaana pidetään vaihtoehtoa 4 (kattavat lainsäädäntömuutokset asetukseen (EY) N:o 764/2008) täydennettynä vaihtoehdolla 2 (muut kuin lainsäädäntötoimet).